

ТЕНДЕНЦІ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ: МАРКЕТИНГОВИЙ ПІДХІД

Здобувач Хмарська І.А.

Первомайський політехнічний інститут
Національного університету кораблебудування ім. адм. Макарова
Наук. керівник проф. Ковальчук С.В.
Хмельницький національний університет

Існуючі системні проблеми у галузі легкої промисловості обумовлені не тільки внутрішньогалузевими причинами, а й інституціональними перетвореннями і змінами, що відбуваються в національній економіці й у сфері законодавчої й зовнішньоекономічної політики країни, а також зі змінами у світовій економіці

Аналіз сучасного стану легкої промисловості показує, що при наявності позитивних тенденцій у її розвитку й певному збереженому потенціалі, галузь дуже тяжко виходить із кризи. Це обумовлено низкою проблем, які мають системний характер і вирішення яких цілком залежить від державної політики підтримки галузі.

Тому змінити складну ситуацію, у якій опинилися підприємства легкої промисловості, можливо тільки при наявності системної стратегії розвитку галузі і відповідних маркетингових програм, які мають забезпечити перехід галузі на інноваційну модель розвитку, орієнтовану на підвищення її конкурентних переваг і збільшення випуску конкурентоспроможної продукції. При цьому при розробці стратегії особливу увагу необхідно приділити наступним найважливішим напрямкам економічного й соціального розвитку легкої промисловості:

- захисту внутрішнього ринку від незаконного обігу товарів, стимулюванню експорту вітчизняної продукції, підвищенню конкурентного рівня легкої промисловості, інвестиційної, бюджетної й експортної привабливості;
- розробці ефективних механізмів стимулювання інвестиційної активності, залучення інноваційних фондів розвитку й іноземних інвестицій;
- стимулюванню технічного переозброєння підприємств, впровадження сучасних технологій для прискорення модернізації виробництва, формування умов для розвитку НДДКР у даній сфері, розвиток системи підготовки кадрів (як включеної в систему професійної освіти, так і корпоративних систем підвищення кваліфікації);
- поліпшенню забезпечення галузі матеріально-сировинними ресурсами;
- сприянню розвитку підприємництва в галузі шляхом вдосконалення інституціональних умов ведення бізнесу, зокрема малого і створення рівноправних конкурентних умов для вітчизняних виробників;
- розробці механізмів поступового подолання залежності виробництва від роботи на давальницькій сировині і послідовного переходу до випуску продукції з використанням вітчизняних та місцевих сировинних ресурсів;
- сприянню розвитку інноваційних кластерів і підприємницьких мереж у галузі легкої промисловості;
- формуванню цивілізованого споживчого ринку й ринкової інфраструктури, розвиток міжрегіональної й міжгалузевої товаропровідної мережі, комерційних зв'язків із країнами ближнього й дальнього зарубіжжя;
- використанню механізмів державно-приватного партнерства в цілях залучення інвестицій в галузь, створення лізингових компаній з надання в оренду устаткування для підприємств легкої промисловості, венчурних фондів тощо;
- забезпеченню моніторингу ринків, надання консультативної, інформаційної та управлінської підтримки з питань експортної діяльності, кон'юнктури зовнішніх та внутрішніх ринків, якості продукції, рекламної діяльності, підвищення кваліфікації тощо.